

בואי לקחת אותי

מי?

מי באש?

לא אני.

לא מכדור תועה.

לא בבנין בוער.

אין לי פח של נפט במכונית.

אני לא מעשנת, אין לי מצית.

מי באש?

לא אני, פחדנית.

מי במים?

לא אני.

בלי לקפל מפרשים.

בלי אבנים בכיסים.

לא ארחיק, לא אגיע לעמק.

מי במים?

לא אני, אין לי אמץ.

מי ברעב?

לא אני.

אפלו לרזות אני לא מצליחה,

שוברת דיאטות, הבטן רכה

וגולשת כמו הנפש,

כמו צלחת גדושה.

מי ברעב?

לא אני, חלשה.

מִי בַמִּגְפָּה?
 לֹא אֲנִי.
 הִסְתַּגְרְתִּי בַּבַּיִת,
 עָשִׂיתִי בְּדִיקוֹת,
 בִּלְעָתִי וִיטְמִינִים,
 אֲגָרְתִּי תְּרוּפּוֹת.
 מִמְּשַׁמַּעַת תָּמִיד.
 מִי בַמִּגְפָּה?
 לֹא אֲנִי, צִיתְנִית.

מִי יִטְרֹף?
 לֹא אֲנִי
 פְּחֻדָּנִית, צִיתְנִית, חֲלָשָׁה.
 לִטְרֹף אֶת נַפְשִׁי בְּכַפִּי?
 אֲנִי לֹא מִסְפִּיק נְחוּשָׁה.
 לִפְקֹד אֶת הַדִּין?
 לִקְרֹב אֶת הַקֶּץ?
 לְחַתֵּם בְּיָדִי?
 אֵין לִי כֹחַ.
 לִטְרֹף אֶת נַפְשִׁי בְּכַפִּי?
 לֹא אֲנִי
 לֹא אֲנִי
 לֹא אֲנִי
 מִי יְנוּחַ?

בואי לקחת אותי

“From Brooklyn, over the Brooklyn Bridge, on this fine morning,
please come flying.”

Elizabeth Bishop

מַעַל אֲמַרִיקָה הַמֶּתֶהֱפֹכֶת בְּשָׁנֶתָהּ,
מַעַל מִפְּלָצוֹת הַיָּם הַסּוֹמְרוֹת אֶת זָנְבָן,
דֶּרֶךְ לִילָה וַיּוֹם וְעוֹד לִילָה לָבָן,
בּוֹאִי לְקַחַת אוֹתִי.

מַעֲבֵר לְמִילִיוֹן מְסַכִּים מְרַצְדִּים,
מַעֲבֵר לְהַמוֹן הַדָּשֵׁן הַיָּשֵׁן בְּכֶסֶּאוֹ,
דֶּרֶךְ הַזְּמוּזוֹם הָעֶקֶשׁ הַמַּחְלִיק עַל הַשְּׂמִיכוֹת,
בּוֹאִי לְקַחַת אוֹתִי.

בְּנִקִּישֵׁת מְגַפִּים, בְּמַעִיל עוֹר מְהוּהָ,
בְּתִיק אֶחָד וַיַּחֲדֵד שֶׁקֶפְלֶת בּוֹ חַיִּים
שְׁלֵמִים בְּבִטְחָהּ, בְּהֶגְיוֹן מִתְפָּרֵעַ,
בּוֹאִי לְקַחַת אוֹתִי.

תַּל אָבִיב מִשְׁתוֹלָלֶת, הַתְעַלּוֹת, חֲרָדָהּ,
נְחִיל אָדָם, פְּרָסוֹת סוֹסִים וְרִמוֹנֵי עֶשֶׂן.
אֲנִי כָאֵן, אֲנִי לֹא כָאֵן, אֲנִי כָאֵן, אֲנִי לֹא כָאֵן
בּוֹאִי לְקַחַת אוֹתִי.

מתוך "אינסומניה"

1. אוננות

האשה שֶלְצִדִּי לֹא מְרַגֶּשֶׁה דְּבָר
יְשֻנָּה כְּמוֹ מֵתָה.
אֲנִי לֹא מְעִירָה אוֹתָה.
אֲנִי קוֹרֵאת אֵלַי עֲכָשׁוּ
גְּבָרִים, כְּמוֹ לְהַקֵּת כְּלָבִים מְשׁוֹטְטִים
וּמְלַחֲיִתִּים בְּתוֹךְ רֵאשִׁי. דוֹחֶפֶת
כָּרִית אֶל בֵּין רַגְלִי וּמִתְנַשֶּׁפֶת.
הִיא עוֹד יְשֻנָּה.
זֶה לֹא הֶסְפִּיק, אֲזַי שׁוֹב.
אֲנִי צְרִיכָה תְּמוּנָה,
הַפֶּעַם – הִיא נִדְחָפֶת.
אֶהוּבָתִּי הַיְשֻנָּה.
מָה הִיא עוֹשֶׂה כָּאֵן
יָפָה וְחֲרִיפָה וּמַעֲנָה.
אֲנִי גּוֹמְרֶת תוֹךְ שְׁנִיָּה.
וְלֹא נִרְדָּמֶת.

2. ביקור אצל הרופאה

הִיא שׁוֹאֵלֶת מָה מְטָרִיד אוֹתִי?
עֲבָדֶת מוֹתִי?
זֶה מְגַחֵךְ!
נִקְדָּה קִטְנָה בְּאֶפְקוֹ,
הֶרְחַק הֶרְחַק מֵעֶבֶר
לְעֲרִמַת כָּלִים שְׁמִתְגַּבֶּהֶת בְּמִטְבָּח.
הֶרְחַק מֵעַל לְשִׁלְשֶׁת יְלָדֵי
שִׁיגְדָלוּ לְחֶסֶם אֶת הַשָּׁמַיִם.
מָה מְטָרִיד אוֹתִי?
אֵין שׁוֹם דְּבָר.
פְּסָקָה: זֶה בְּטַח גִּיל הַמַּעֲבָר.

3. כדורים

הו, אֶהוּבִי הַקְטָנִים,
הו, אֶבִּירֵי הַלְבָּנִים,
אֶחָד כָּל לַיְלָה מִמָּלֵא בִי
שָׁבַע וְנִמְנוֹם וְהִקְלָה
כְּמוֹ אֶהְבָּה גְדוּלָּה.
וְלֹא חָלְפוּ שְׁבוּעִים
הַמּוֹשִׁיעִים הַשְּׂמִימִים
בָּאִים אֶחָד אֶחָד אֶל תוֹךְ גּוֹפִי.
וּמִסְתַּלְקִים לִפְנֵי חֲצֵי הַלַּיִל.
מֵאֲהָבִים בּוֹגְדֵנִיִּים.

4. שחר

הָאוֹר, וְרָד וּמְלַכְלֵךְ זוֹחֵל
עַל הַגָּגוֹת הַחֲשׁוּפִים, גוֹהֵר
מֵעַל דִּוְדֵי הַשֶּׁמֶשׁ. מְחַר
מְגִיעַ כְּמוֹ אוֹרֵחַ שֶׁהִקְדִּים
וּבְלִי לְהִתְנַצֵּל
הוּא מִתְיָשָׁב זְקוּף
בְּאֻמְצַע הַסֵּלֶוֶן וּמְחַכָּה.
אֲנִי לֹא מוֹכֶנָה.
אוּלֵי עֲכָשׂוֹ אוֹכֵל
לְהִסְתַּגֵּר בְּחֹדֶר הַשָּׁנָה.